

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/6/2020
Identifikačné číslo spisu: 3019200170
Dátum vydania rozhodnutia: 08.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3019200170.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudkýň JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): FeMaDa, s.r.o., Papradno 511, IČO: 36 301 469, právne zastúpený: Advokátska kancelária LUKAJKA & PARTNERS, Jesenského 6431, Trenčín, IČO: 52 471 420, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO/BEZ/2019/2627 O-37/2019 zo dňa 21. februára 2019 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu práce Trenčín č. 096/2017/1.2/S, IPTN/KHIP/ROZ/2018/740 zo dňa 3. decembra 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/75/2019-203 zo dňa 10. decembra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/75/2019-203 zo dňa 10. decembra 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol správnu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. PO/BEZ/2019/2627 O-37/2019 zo dňa 21. februára 2019 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu práce Trenčín (ďalej aj len „prvostupňový orgán“) č. 096/2017/1.2/S, IPTN/KHIP/ROZ/2018/740 zo dňa 3. decembra 2018 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi za porušenie povinností v § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (ďalej len „zákon č. 124/2006 Z. z.“) v nadväznosti na ustanovenie § 4 ods. 2 a bod 2.8 prílohy č. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 392/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov (ďalej len „nariadenie č. 392/2006 Z. z.“), čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona

č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 125/2006 Z. z.“) a bola mu uložená pokuta vo výške 33 000,- eur. Porušenia sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezabezpečil, aby pracovný prostriedok na opracovanie dreva - cinkovacia fréza typ JOINT 2520 E (ďalej aj len „fréza“), umiestnený na pracovisku KVH hranolov na adrese jeho sídla, neohrozoval bezpečnosť a zdravie zamestnancov. Dňa 29. septembra 2016 o 13:00 hod. v čase vzniku závažného pracovného úrazu zamestnanca Z. K., nar. XX. W. XXXX žalobca prevádzkoval uvedený pracovný prostriedok, ktorý obsluhoval poverený zamestnanec p. K., a to bez ochranného zariadenia, ktoré by zabránilo prístupu do zóny nebezpečenstva pohybujúcich sa nástrojov (fréz) alebo bez takého zariadenia, ktoré zastaví pohybujúce sa časti skôr, ako sa siahne a vstúpi do zóny nebezpečenstva. Zariadenie zabraňujúce otvorenie krytu počas chodu nástrojov (fréz) bolo v rozhodnom čase na uvedenom pracovnom prostriedku zdemontované a vodiče na pripojenie ochranného zariadenia boli priamo prepojené, v dôsledku čoho zamestnanec p. K. utrpel v uvedený deň 29. septembra 2016 v čase 13:00 hod. počas obsluhy tohto pracovného prostriedku, ktorou bol poverený, úraz, klasifikovaný dňa 30. septembra 2016 ako úraz s ťažkou ujmom na zdraví.

3. Krajský súd uviedol, že podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia a následne aj napadnutého rozhodnutia je Protokol č. ITN-03-12-2.2/P-J2-17 zo dňa 27. februára 2017 (ďalej aj len „protokol“) o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu. Odmietol námietku, že vydaniu rozhodnutí predchádzal nesprávny procesný postup vo vzťahu k podanej žalobe o nezákonnosť protokolu, ktorú Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 11S/58/2017-131 zo dňa 12. júna 2018 zamietol a následne podanej kasačnej sťažnosti voči tejto žalobe. Procesný postup, kedy prvostupňový orgán správne konanie prerušil a následne oznámil žalobcovi, že odo dňa 5. novembra 2018 konanie pokračuje, keďže nadriadený orgán vyslovil, že prerušenie správneho konania z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania týkajúceho sa preskúmania zákonnosti protokolu má za následok spočívanie plynutia len procesnoprávných lehôt ustanovených zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, pričom lehoty ustanovené v § 19 ods. 4 zákona č. 125/2006 Z. z. nemôžu byť predĺžené rozhodnutím správneho orgánu a ich uplynutie má za následok zánik práva správneho orgánu sankcionovať účastníka konania, považoval krajský súd za správny. Súčasne uviedol, že rozhodnutie o kasačnej sťažnosti nie je v danom prípade predbežnou otázkou, keďže protokol je len jedným z podkladov napadnutých rozhodnutí.

4. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci tým, že správny orgán nezohľadnil, že žalobca § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z. a § 4 ods. 2 a bod 2.8 prílohy č. 1 nariadenie č. 392/2006 Z. z. splnil tým, že ako spôsob ochrany si zvolil kryt, ktorý bráni prístupu do zóny nebezpečenstva s tým, že osobitne poučil zamestnancov o nebezpečenstve pri práci s frézovačkami, krajský súd zdôraznil, že prvostupňový orgán bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že žalobca porušil svoje povinnosti na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, keď na dotknutej fréze nebolo ochranné zariadenie, ktoré by zabránilo prístupu do zóny nebezpečenstva pohybujúcich sa nástrojov (fréz) alebo bez takého zariadenia, ktoré zastaví pohybujúce sa časti skôr, ako sa siahne a vstúpi do zóny nebezpečenstva. Krajský súd poukázal na to, že dotknutá fréza bola od výrobcu navrhnutá s ochranným krytom spojeným s blokovacím zariadením spolu s ovládajúcim systémom stroja tak, aby splnil tieto úlohy: a) nebezpečná funkcia stroja pod ochranným krytom sa nemôže začať vykonávať kým je kryt otvorený; b) ak je ochranný kryt otvorený počas nebezpečnej funkcie stroja, vydá sa príkaz na jej zastavenie; c) ak je ochranný kryt zatvorený (v ochrannej polohe), stroj môže vykonávať nebezpečnú funkciu pod ochranným krytom. Samotný výrobca teda stanovil spôsob ochrany pred vniknutím obsluhy do nebezpečného priestoru a to nie len krytom, ale aj blokovacím zariadením, ktoré je s ním spojené. Krajský súd uviedol, že námietka žalobcu, že ako spôsob ochrany zvolil kryt, ktorý bráni prístupu a osobitne poučil zamestnancov neobstojí, pretože spôsob ochrany nezáleží na svojvôli žalobcu, ale bol predpísaným spôsobom stanovený výrobcom. S poukazom na § 3 ods. 1 nariadenia č. 392/2006 Z. z. pripomenul, že zamestnávateľ je povinný vykonať potrebné opatrenia, aby pracovný prostriedok poskytnutý zamestnancovi na používanie bol na príslušnú prácu vhodný alebo prispôsobený tak, aby pri jeho používaní bola zaistená bezpečnosť a ochrana zdravia zamestnanca. S ohľadom na uvedené mal za preukázané porušenie povinností žalobcu, keď fréza nebola vybavená ochranným krytom spojeným s

blokovacím zariadením spolu s ovládacím systémom stroja, ktorý bráni vniknutiu do nebezpečného pracovného priestoru a udržiava ochranný kryt zatvorený a zablokovaný, až kým nepominie riziko úrazu vyplývajúce z nebezpečných funkcií strojového zariadenia. Koncové snímače polohy krytov frézy a píly, ktoré boli výrobcom nainštalované a ktoré slúžili na zabránenie prístupu k točivým častiam pracovného stroja boli v danom prípade zdemontované a vodiče k nim vedené boli zapojené s prístrojmi na vypnutie energie S0, S7 (trvalo prepojené), čím bola funkcia ochrany z hľadiska bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci značne znefunkčnená.

5. K námietke, že poškodený zamestnanec porušil pracovný postup, kedy nerešpektoval zákaz zasiahnuť do nebezpečnej zóny k rotujúcim pracovným nástrojom, krajský súd uviedol, že v prejednávacom prípade ide o objektívnu zodpovednosť zamestnávateľa, ktorej sa účastník konania nemôže zbaviť, a ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie, keďže ide o zodpovednosť za výsledok. Uloženie pokuty bolo odôvodnené porušením, resp. neplnením povinností žalobcu v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. S ohľadom na uvedené a charakter zodpovednosti krajský súd konštatoval, že v správnom a následne ani súdnom konaní nemá relevanciu zisťovanie zákonných podmienok rozhodujúcich pre posúdenie zavinenia a pre účely zistenia zodpovednosti zamestnávateľa (žalobcu) za škodu, vzniknutú pri pracovnom úraze. Nemožno aplikovať ustanovenia o čiastočnej liberalizácii podľa § 196 Zákonníka práce, keďže uvedené možno aplikovať len v civilnom konaní o zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú pri pracovnom úraze. V tejto súvislosti je tak žalobca povinný znášať zodpovednosť za následky, vrátane sankcie za nedodržanie príslušných zákonných povinností, v dôsledku ktorých došlo k pracovnému úraze, pričom zákona č. 124/2006 Z. z. neobsahuje liberačné dôvody. Krajský súd poukázal na § 13 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z., podľa ktorého je zamestnávateľ oprávnený prevádzkovať pracovné prostriedky, len ak zodpovedajú predpisom na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pričom je neprípustné, aby zamestnanci pri výkone pracovnej činnosti kompenzovali svojím správaním nedostatky strojového zariadenia. Žalobca nevykonal opatrenia na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nezabezpečil, aby pracovný prostriedok neohrozil zdravie zamestnancov.

6. Vo vzťahu k namietanému nevykonaniu výsluchu J. G., krajský súd uviedol, že prvostupňový orgán uviedol, že vypočul p. G. dňa 13. októbra 2016, o čom spísal zápisnicu o podaní informácie. Súčasne uviedol, že mal za preukázané, že zistenie skutkového stavu veci je dostačujúce na riadne posúdenie veci, a z tohto dôvodu sa rozhodol nepristúpiť k vykonaniu navrhnutého dôkazu spočívajúceho v predmetnom výsluchu. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 8 Sžo/52/2014 zo dňa 22. októbra 2015. Vo vzťahu k uloženej pokute uviedol, že ide zákonom stanovenú spodnú hranicu a nebolo by možné uložiť túto v nižšej sume, pričom ani správny súd nie je oprávnený využiť v tomto prípade moderačné oprávnenie. S ohľadom na skutkové zistenia považoval uloženie pokuty v najmenšej možnej výške 33.000,- eur za dôvodné. Takto uložená pokuta spĺňa požiadavku preventívneho pôsobenia na žalobcu ako zamestnávateľa na dodržiavanie jeho povinností pri zaistení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bola riadne odôvodnená.

7. Žalobca ako sťažovateľ podal v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie alebo, aby zrušil rozhodnutie žalovaného a sťažovateľovi priznal náhradu trov konania. Namietal nedostatočne zistený skutkový stav, nejasnú formuláciu výroku rozhodnutia, nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorým bol výsluch p. G. a nedostatočnosť a nezákonnosť odôvodnenia najmä v časti nevykonania uvedeného navrhovaného výsluchu. K nedostatkom výroku uviedol, že prvostupňový orgán konštatoval porušenie § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z. v nadväznosti na § 4 ods. 2 a bod 2.8 prílohy č. 1 nariadenia č. 392/2006 Z. z. tým, že sťažovateľ prevádzkoval pracovný prostriedok, ktorý obsluhoval poverený zamestnanec p. K., a to bez ochranného zariadenia, ktoré by zabránilo prístupu do zóny nebezpečnosti pohybujúcich sa nástrojov (fréz) alebo bez takého zariadenia, ktoré zastaví pohybujúce sa časti skôr, ako sa siahne a vstúpi do zóny nebezpečnosti. Uvedené považuje za nesprávne z dôvodu nesprávneho posúdenia veci, kedy nebolo zohľadnené, že sťažovateľ povinnosť splnil tým, že ako spôsob ochrany si zvolil kryt, s tým, že osobitne poučil zamestnancov o nebezpečnosti pri práci s frézami a o zákaze zasiahnuť do nebezpečnej zóny k rotujúcim pracovným nástrojom. Pracovný postup bol tak porušený

zo strany poškodeného zamestnanca a to bez ohľadu na odstránenie krytu. Vo výroku bola použitá neurčitá formulácia, kedy použitím slova „alebo“ nie je jednoznačná povaha ochranného zariadenia, ktoré mal pracovný nástroj mať. K nedostatkom odôvodnenia uviedol, že v rámci odôvodnenia nebolo prihliadané na to, že k porušeniu prišlo zo strany zamestnanca v príčinnej súvislosti s jeho pracovným úrazom. Za nepravdivé považoval, že fréza rotovala zotrvačnosťou, pretože podľa jeho názoru bola v plne automatickom cykle a pri plných otáčkach a poškodený zamestnanec ju zastavil tým, že do nej vložil pravú ruku. Správne orgány sa nevysporiadali s námietkami sťažovateľa, nakoľko nezohľadnili jeho tvrdenia a to najmä skutočnosť, že poškodený zamestnanec bol poučený o zákaze demontovať resp. iným spôsobom odstraňovať kryt a taktiež priblížiť sa a zasiahnuť do nebezpečnej zóny k rotujúcim pracovným nástrojom. Uviedol, že správny orgán si protirečil v odôvodnení, kedy uviedol, že poškodený zamestnanec neporušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a následne uviedol, že nedodržel pracovný postup, pričom však nemal v úmysle konať nezodpovedne. K nevykonaniu výsluchu p. G. uviedol, že prvostupňový orgán považoval tvrdenie p. G. a rozporuplné, v dôsledku čoho odmietol vykonať jeho výsluch. Tvrdenie poškodeného zamestnanca proti tvrdeniu p. G. neoveril ďalším dokazovaním, čím neobjasnil spochybňované skutočnosti v súlade so zásadou materiálnej pravdy. Okrem uvedeného namielol, že skutočnosti ohľadom činnosti stroja posúdil na základe správnej úvahy, bez toho aby tieto posúdil znalec v odbore strojárstva.

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby ju kasačný súd zamietol a sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania. K námietke nejasného výroku poukázal na to, že použitie spojky „alebo“ vo výroku bolo adekvátne a jej použitie súvisí iba s popisom typov ochranných zariadení, ktoré sťažovateľ nepoužil. Zdôraznil, že sťažovateľ zvolil ochranné opatrenia v rozpore s určením výrobcu. Nedodržanie pracovného postupu zo strany poškodeného zamestnanca nebolo príčinou vzniku jeho pracovného úrazu, keďže príčinou bolo, že na pracovnom prostriedku nebolo dostatočné ochranné zariadenie. Predmetom vedeného správneho konania bolo preukázané porušenie povinnosti zo strany sťažovateľa a toto neslzenie bolo príčinou úrazu poškodeného zamestnanca, pričom na uvedenom by nič nemenilo, ani pokiaľ by bolo zistené porušenie zo strany iných osôb. K námietke ohľadom nevykonania výsluchu poukázal na § 34 ods. 4 správneho poriadku a uviedol, že správne orgány sa domnievali, že vypočutie ďalších svedkov nebolo potrebné na ozrejmienie zisteného skutkového stavu.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

10. Vychádzajúc zo skutkových okolností prejednávanej veci aj v spojení s obsahom kasačnej sťažnosti bolo relevantným posúdenie otázky, či sťažovateľ konaním (omisívnej formy) naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z.

11. Kasačný súd mal preukázaný skutkový stav, tak ako bol zistený prvostupňovým orgánom. V tejto súvislosti je pre posúdenie naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. potrebné upriamiť pozornosť najmä na nasledujúce skutočnosti - poškodený zamestnanec utrpel pracovný úraz, ktorému predchádzala manipulácia s frézou, ktorá na podklade dôkazov zabezpečených správnymi orgánmi, celkom jednoznačne nespĺňala „technický štandard“ navrhnutý priamo výrobcom. Tento spočíval v tom, že pracovný prostriedok (fréza) bol výrobcom navrhnutý s ochranným opatrením v podobe ochranného krytu, ktorý je spojený s blokovacím zariadením spolu s ovládajúcim systémom stroja tak, aby bolo zabezpečené, že nebezpečná funkcia stroja pod ochranným krytom sa nemôže začať vykonávať kým je kryt otvorený; ďalej ak je tento kryt otvorený počas nebezpečnej funkcie, vydá sa príkaz na jej zastavenie, pričom ak je naopak tento kryt zatvorený (v ochrannej polohe), stroj môže vykonávať nebezpečnú funkciu, pod týmto krytom. Zo znenia protokolu vyplynulo, že pracovný nástroj (fréza) bol v rozhodnom čase zo strany sťažovateľa ako zamestnávateľa prevádzkovaný bez zariadenia zabraňujúceho otvoreniu krytu počas chodu nástrojov (fréz), ktoré bolo zdemontované a vodiče na pripojenie ochranného zariadenia boli priamo prepojené. Fréza teda nebola vybavená ochranným krytom spojeným s blokovacím zariadením spolu s ovládacím systémom stroja, ktorý bráni vniknutiu obsluhy do nebezpečného pracovného priestoru, a ktorý

udržiava ochranný kryt zatvorený a zablokovaný, až kým nepominie riziko úrazu. Koncové snímače polohy krytov frézy a píly, inštalované výrobcom a slúžiace na zabránenie prístupu obsluhy k točivým častiam frézy boli zdemontované a vodiče k nim vedené boli zapojené s prístrojmi na vypnutie energie S0, S7 (trvalo prepojené), čím bola funkcia ochrany z hľadiska bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci značne znefunkčnená. Možno sa tak stotožniť so závermi správnych orgánov, že zo strany sťažovateľa bol v rozhodnom čase prevádzkovaný pracovný nástroj (fréza) bez ochranného zariadenia, ktoré by zabránilo prístupu do zóny nebezpečenstva pohybujúcich sa nástrojov (fréz) alebo bez takého zariadenia, ktoré zastaví pohybujúce sa časti skôr, ako sa siahne a vstúpi do zóny nebezpečenstva. Relevantnou je aj skutočnosť, že sťažovateľ mal vedomosť o vyššie zmienenom technickom nedostatku frézy, tak ako vyplýva zo Správy z odbornej prehliadky a odbornej skúšky elektrického pracovného stroja podľa STN EN 60204-1, STN EN 60445, (pravidelná) č. správy 1/2016 zo dňa 30. augusta 2016 a Správy o odstránení nedostatkov zariadenia zistených pri OPaOS dňa 30. augusta 2016 (ďalej aj len „správa o odstránení nedostatkov“) a podania informácie revízneho technika Y. D., ktorý predmetné správy vypracoval a uviedol, že prevádzkovateľ bol upozornený na stav pracovného nástroja a zároveň si u neho objednal odstránenie závad.

12. Kasačný súd sa plne stotožňuje so závermi krajského súdu v bodoch 22 až 26 napadnutého rozsudku.

13. Kasačný súd sa aj v nadväznosti na relevantné skutkové okolnosti stotožňuje s názorom krajského súdu, ktorý s poukazom na § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 392/2006 Z. z. zdôraznil, že zamestnávateľ povinný vykonať potrebné opatrenia, aby pracovný prostriedok poskytnutý zamestnancovi na používanie bol na príslušnú prácu vhodný alebo prispôsobený tak, aby pri jeho používaní bola zaistená bezpečnosť a ochrana zdravia zamestnanca. Keďže výrobca ustanovil spôsob ochrany pred vniknutím obsluhy do nebezpečného priestoru krytom spojeným s blokovacím zariadením sťažovateľ nemôže svojvoľne manipulovať týmto ochranným zariadením takým spôsobom, že zdemontuje jeho časti, keďže sa domnieva, že kryt sám o sebe je postačujúcim ochranným zariadením. Na túto skutočnosť nemá vplyv ani to, že osobitne poučil zamestnancov, pretože takéto poučenie nie je spôsobilé nahradiť, alebo doplniť nedostatky vo vzťahu k splneniu si povinnosti uvedenej v § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z., ktorou je povinnosť zamestnávateľa zabezpečovať, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečovať potrebnú údržbu a opravy.

14. Vychádzajúc zo znenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z., inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia až do 100 000,- eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000,- eur. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané porušenie povinnosti žalobcu podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 126/2006 Z. z. v spojení s § 4 ods. 2 a bod 2.8 prílohy č. 1 nariadenia č. 392/2006 Z. z., keď pracovný nástroj nebol vybavený ochranným krytom spojeným s blokovacím zariadením spolu s ovládacím systémom stroja a pracovný nástroj bol v neadekvátnom technickom stave, čím bola funkcia ochrany z hľadiska bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci znefunkčnená.

15. Pre posúdenie naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. je potrebné vysporiadať sa taktiež s námietkou žalobcu smerujúcej k otázke zavinenia zo strany poškodeného zamestnanca. Kasačný súd sa v tejto súvislosti stotožňuje so závermi krajského súdu uvedenými v bode 23 rozsudku, kedy krajský súd jednoznačne poukázal na skutočnosť, že v tomto prípade ide o objektívnu zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie a v správnom konaní a následne ani v súdnom prieskumnom konaní nebolo právne relevantné zisťovanie zákonných podmienok rozhodujúcich pre posúdenie zavinenia a pre účely zistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu, vzniknutú pri pracovnom úraze. V tejto súvislosti je potrebné v prejednávanej veci vylúčiť aplikáciu ustanovení o čiastočnom zbavení sa objektívnej zodpovednosti zamestnávateľa za škodu

spôsobenú pracovným úrazom podľa § 196 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce. Predmetom správneho konania bolo totiž posúdenie porušenia povinnosti vyplývajúcej z právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a s tým spojené naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. V dotknutej právnej úprave nie sú ustanovené liberačné dôvody na zbavenie sa objektívnej zodpovednosti. Keďže sa v posudzovanom prípade jedná o druh zodpovednosti za správny delikt, ktorý zákonodarca koncipoval ako objektívnu zodpovednosť, sťažovateľ v postavení zamestnávateľa sa stáva zodpovedným za porušenie povinnosti už tým, že k porušeniu došlo, a to bez ohľadu na to, či ide o zavinené alebo nezavinené konanie či opomenutie a to či už z jeho strany, alebo zo strany tretej osoby (prípadne porušenie predpisov zamestnancom). Zjednodušene povedané, pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu a z právneho hľadiska je pre vznik objektívnej zodpovednosti sťažovateľa-zamestnávateľa za správny delikt nepodstatným, či k pochybeniu došlo zavinením určitých okolností, zavinením zamestnancov, zamestnávateľa alebo iných subjektov ako zamestnávateľa.

16. Kasačný súd na základe toho konštatuje, že zamestnávateľ podlieha objektívnej zodpovednosti za správny delikt spočívajúci v porušení povinností na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. Zavinenie zamestnanca nie je relevantnou okolnosťou vo vzťahu k deliktuálnej zodpovednosti zamestnávateľa. Prípadnú relevanciu môže mať iba vo vzťahu ku náhrade škody, ktorá sa skúma v inom konaní. Prejavuje sa to aj v procesnej oblasti, pretože poškodený zamestnanec nie je účastníkom konania o správnom delikte zamestnávateľa v časti deliktuálnej zodpovednosti. Prejudikatúru tvorí rozsudok najvyššieho súdu SR 1 Sžo/130/2008 zo dňa 22.09.2009, ASPI JUD34614SK podľa ktorého „pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia o uložení pokuty za správny delikt podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. správny súd nemôže prihliadať na námietky žalobcu o zbavení sa objektívnej zodpovednosti za pracovný úraz s odkazom na ustanovenie § 196 Zákonníka práce“. Uvedený právny názor predstavuje konštatnú judikatúru, ktorú senát v tomto prípade nasledoval.

17. Pokiaľ ide o námietku vo vzťahu k nevykonaniu navrhovaného výsluchu p. G., kasačný súd sa stotožňuje s odôvodnením krajského súdu v bode 25 napadnutého rozsudku. Prvostupňový orgán spísal zápisnicu o podaní informácie zo strany p. G. , z čoho je zrejmé, že informácie od osoby p. G. bral pri rozhodovaní do úvahy, zaoberal sa nimi a vyhodnotil ich. Súčasne riadne odôvodnil nevykonanie navrhovaného výsluchu, kedy uviedol, že zistenie skutkového stavu veci je dostačujúce na riadne posúdenie veci, a z tohto dôvodu sa rozhodol nepristúpiť k vykonaniu tohto navrhnutého dôkazu.

18. O trovách kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, právo na ich náhradu podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. nepriznal a žalovanému ich nepriznal, pretože mu právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.